Prawo spadkowe

Rumunia

To zestawienie informacyjne zostało opracowane we współpracy z Radą Notariatów Unii Europejskiej (CNUE).

1 W jaki sposób dokonuje się rozrządzenia majątkiem na wypadek śmierci (testament, testament wspólny, umowa dotycząca dziedziczenia)?

Testamenty wspólne i umowy o spadek są zabronione w prawie rumuńskim.

Testamenty zwykłe mogą mieć formę holograficzną albo notarialną.

Testament holograficzny sporządza, opatruje datą i podpisuje spadkodawca, przy czym przed jego wykonaniem testament przedstawia się notariuszowi celem jego należytego poświadczenia i zatwierdzenia.

Testament notarialny sporządza notariusz lub inna osoba, której powierzono wykonywanie władzy publicznej. Spadkodawca dyktuje treść testamentu notariuszowi, który spisuje i odczytuje testament, informując o formalnościach. Jeżeli testament został już sporządzony przez spadkodawcę, notariusz odczytuje ten testament, po czym spadkodawca oświadcza, że dokument ten stanowi jego ostatnią wolę. Następnie spadkodawca podpisuje testament, a notariusz podpisuje klauzulę poświadczającą. Przy poświadczaniu dokumentu spadkodawcy może towarzyszyć jeden świadek lub dwóch świadków.

Testamenty szczególne sporządzane w szczególnych okolicznościach przez określonych urzędników w obecności dwóch świadków mają moc dowodową dokumentu urzędowego.

W przypadku kwot pieniężnych, które mają być zapisane specjalistycznym instytucjom, konieczne jest spełnienie określonych szczegółowych wymogów formalnych przewidzianych w ustawach szczególnych regulujących działanie takich instytucji.

Testament **zawiera** postanowienia dotyczące powołania bezpośredniego lub pośredniego spadkobiercy testamentowego, działu spadku, wydziedziczenia, powołania wykonawców testamentu, obowiązków, odwołania zapisów itp.

Postanowienia dotyczące przekazania spadku/majątku spadkowego są nazywane rozporządzeniami testamentowymi. **Rozporządzenia testamentowe** dzielą się na następujące kategorie: rozporządzenia ogólne i rozporządzenia pod tytułem ogólnym lub szczególnym (zapisy testamentowe). **Rozporządzenie ogólne** nadaje prawa do całego spadku, **natomiast rozporządzenie pod tytułem ogólnym nadaje prawa** do jego części.

Zobacz art. 1034 i nast. kodeksu cywilnego.

2 Czy należy ten dokument zarejestrować, a jeżeli tak, w jaki sposób?

Notariusz poświadczający testament musi zarejestrować go w **Krajowym Notarialnym Rejestrze Nieodpłatnych Przysporzeń (Registrul naţional notarial de evidenţă a liberalităţilor, RNNEL)**, w którym rejestruje się również darowizny.

Zobacz art. 1046 kodeksu cywilnego, art. 164 ustawy nr 36/1995 o notariuszach i czynnościach notarialnych, ponownie opublikowanej.

3 Czy istnieją jakieś ograniczenia dotyczące rozrządzenia majątkiem na wypadek śmierci (np. zachowek)?

Rezerwa spadkowa jest częścią spadku, do której mają prawo osoby uprawnione (pozostający przy życiu małżonek, zstępni oraz uprzywilejowani wstępni – rodzice spadkodawcy), nawet wbrew woli zmarłego. Wysokość rezerwy spadkowej przysługującej każdej osobie uprawnionej stanowi połowę udziału, który przypadałby tej osobie, gdyby dziedziczyła ustawowo, w przypadku niewłączenia do testamentu postanowień o nieodpłatnych przysporzeniach lub wydziedziczeniu.

Zobacz art. 1086 i nast. kodeksu cywilnego.

4 W przypadku braku rozrządzenia majątkiem na wypadek śmierci – kto jest uprawniony do dziedziczenia i w jakich częściach?

Spadek przechodzi na spadkobierców ustawowych, czyli na pozostającego przy życiu małżonka i krewnych spadkodawcy, w następującym porządku:

zstępni – pierwsza grupa spadkobierców;

uprzywilejowani wstępni i uprzywilejowani krewni w linii bocznej – druga grupa spadkobierców;

zwykli wstępni – trzecia grupa spadkobierców;

zwykli krewni w linii bocznej – czwarta grupa spadkobierców.

Zstępni i wstępni są uprawnieni do dziedziczenia niezależnie od stopnia pokrewieństwa ze spadkodawcą, natomiast krewni w linii bocznej są uprawnieni do dziedziczenia do czwartego stopnia pokrewieństwa.

Wyłącznie zstępni dzieci spadkodawcy i zstępni rodzeństwa spadkodawcy mogą dziedziczyć, według zasady reprezentacji. W przypadku zastosowania tej zasady spadek dzieli się według szczepów. Jeżeli szczep ma więcej niż jedną gałąź rodową, w ramach tego szczepu wprowadza się podpodział, dokonując równego podziału należnej części spadku.

Pozostający przy życiu małżonek dziedziczy wraz ze spadkobiercami ustawowymi wszystkich grup w następujących częściach ułamkowych:

1/4 masy spadkowej, jeżeli pozostała część spadku przechodzi na zstępnych;

1/3 masy spadkowej, jeżeli pozostała część spadku przechodzi na uprzywilejowanych wstępnych i uprzywilejowanych krewnych w linii bocznej;

1/2 masy spadkowej, jeżeli pozostała część spadku przechodzi na uprzywilejowanych wstępnych albo uprzywilejowanych krewnych w linii bocznej;

3/4 masy spadkowej, jeżeli pozostała część spadku przechodzi na zwykłych wstępnych albo zwykłych krewnych w linii bocznej.

Pozostającemu przy życiu małżonkowi może przysługiwać prawo do zamieszkiwania we wspólnym domu. Jest on również uprawniony do zachowania znajdujących się w tym domu mebli i wspólnych urządzeń gospodarstwa domowego.

Zstępni – dzieci spadkodawcy oraz ich bezpośredni zstępni – wyłączają wszelkich spadkobierców należących do pozostałych kategorii i są uprawnieni do spadku według bliskości stopnia pokrewieństwa. Jeżeli pozostający przy życiu małżonek zgłasza swoje prawo do spadku, zstępni otrzymują łącznie ¾ spadku.

Uprzywilejowanymi wstępnymi są ojciec i matka spadkodawcy; są oni uprawnieni do otrzymania należnej im części spadku w częściach równych.

Uprzywilejowani krewni w linii bocznej to rodzeństwo spadkodawcy i ich zstępni do czwartego stopnia pokrewieństwa.

Jeżeli pozostający przy życiu małżonek dziedziczy z uprzywilejowanymi wstępnymi, jak i uprzywilejowanymi krewnymi w linii bocznej, część należna spadkobiercom z drugiej grupy wynosi 2/3; jeżeli dziedziczy wyłącznie z uprzywilejowanymi wstępnymi albo uprzywilejowanymi krewnymi w linii bocznej, część należna spadkobiercom z drugiej grupy wynosi 1/2.

Spadek należny uprzywilejowanym wstępnym i uprzywilejowanym krewnym w linii bocznej dzieli się między nich, w zależności od liczby uprzywilejowanych wstępnych. Jeżeli żyje tylko jedno z rodziców, pozostający przy życiu rodzic otrzymuje 1/4 spadku, natomiast uprzywilejowani krewni w linii bocznej są uprawnieni do 3/4 spadku. Jeżeli obydwoje rodzice pozostają przy życiu, otrzymują oni wspólnie 1/2 spadku, natomiast uprzywilejowani krewni w linii bocznej są uprawnieni do otrzymania pozostałej części, tj. 1/2 spadku.
Spadek należny uprzywilejowanym krewnym w linii bocznej dzieli się w częściach równych między nich lub, jeżeli uczestniczą w dziedziczeniu według zasady reprezentacji, między szczepy. W przypadku różnych stosunków pokrewieństwa spadek dzieli się równo między linię matki i linię ojca, przy czym zastosowanie mają opisane wcześniej zasady. Krewni w linii bocznej, którzy są spokrewnieni ze spadkodawcą po obu stronach, otrzymują skumulowane udziały spadkowe.
W przypadku braku spadkobierców **spadek uznaje się za nieobjęty**. Przechodzi on wówczas na gminę, miejscowość lub miasto, w których znajduje się w chwili jego otwarcia.
Zobacz art. 970–983 oraz art. 1135–1140 kodeksu cywilnego.

5 Jaki organ jest właściwy:

5.1 w sprawach dziedziczenia?

Notariusze są właściwi do prowadzenia niespornych postępowań spadkowych, natomiast sądy rejonowe (*judecătorie*) – do prowadzenia spornych postępowań spadkowych.
Spadkobierca lub dowolna inna zainteresowana osoba mogą bezpośrednio wystąpić do sądu, składając poświadczone notarialnie zaświadczenie o weryfikacji rejestru spadkowego.
Zobacz art. 103 i nast. ustawy nr 36/1995 oraz art. 193 kodeksu postępowania cywilnego.

5.2 do przyjęcia oświadczenia o zrzeczeniu się lub przyjęciu spadku?

Przyjęcie spadku jest wyraźne, jeżeli spadkobierca wyraźnie wstępuje w prawa i obowiązki spadkodawcy (status spadkobiercy). Przyjęcie spadku jest dorozumiane, gdy spadkobierca dokonuje czynności, której może dokonać wyłącznie spadkobierca (art. 1108 kodeksu cywilnego).
Oświadczenie o odrzuceniu spadku sporządza się przed notariuszem bądź przed przedstawicielami misji dyplomatycznej lub konsularnej Rumunii (art. 1120 ust. 2 kodeksu cywilnego).
Wszelkie dokumenty notarialne dotyczące przyjęcia lub odrzucenia spadku rejestruje się w krajowym notarialnym rejestrze wariantów przyjęcia spadku (Registrul național notarial de evidență a opțiunilor succesorale RNNEOS).

5.3 do przyjęcia oświadczenia o zrzeczeniu się lub przyjęciu zapisu?

Zob. 5.2.

5.4 do przyjęcia oświadczenia o zrzeczeniu się lub przyjęciu zachowku?

Zob. 5.2.
Po wszczęciu postępowania spadkowego wszelkie nieodpłatne przysporzenia naruszające rezerwę spadkową mogą podlegać cofnięciu na wniosek osób uprawnionych do rezerwy spadkowej, następców i niezabezpieczonych wierzycieli osób uprawnionych do rezerwy spadkowej. W przypadku wielu osób uprawnionych do rezerwy spadkowej cofnięcie ma zastosowanie wyłącznie w granicach rezerwy spadkowej należnej wnioskodawcy i przynosi korzyść tylko jemu. Wspomniane cofnięcie może spowodować nieskuteczność przysporzeń majątkowych lub odwołanie darowizn.
Zobacz art. 1092–1097 kodeksu cywilnego.

6 Proszę krótko opisać postępowanie spadkowe na podstawie prawa krajowego, w tym dział spadku i podział składników majątku (w tym informacje, czy postępowanie spadkowe jest wszczynane z urzędu przez sąd lub inny właściwy organ)

Notarialne postępowanie spadkowe jest wszczynane na wniosek. Po zarejestrowaniu wniosku w rejestrze spadkowym w izbie notarialnej rejestruje się go w rejestrze spadkowym notariusza. Notariusz, któremu powierzono sprawę, sprawdza swoją właściwość miejscową i nakazuje wezwanie osób uprawnionych do spadku, a w przypadku testamentu wzywa spadkobiercę testamentowego, wykonawcę testamentu, przedstawiciela ustawowego spadkobiercy nieposiadającego zdolności do czynności prawnych, organ ds. kurateli (w stosownych przypadkach) bądź przedstawiciela administracji publicznej (w przypadku spadku nieobjętego). Notariusz ustala zdolność spadkobierców ustawowych i spadkobierców testamentowych do dziedziczenia, zakres ich praw oraz skład majątku zmarłego.
Liczbę spadkobierców i ich zdolność do dziedziczenia lub tytuł dziedziczenia spadkobiercy testamentowego ustala się na podstawie aktów stanu cywilnego, testamentu oraz z pomocą świadków. Składniki majątku potwierdza się za pomocą dokumentów urzędowych / wszelkich innych środków dowodowych uznanych w prawie.
Zobacz art. 103–120 ustawy nr 36/1995, ponownie opublikowanej.
Spadkobierca lub dowolna inna zainteresowana osoba mogą bezpośrednio wystąpić do właściwego sądu, składając poświadczone notarialnie zaświadczenie o weryfikacji rejestru spadkowego. Sądowy dział spadku może zostać przeprowadzony zgodnie z postanowieniami porozumienia zawartego między spadkobiercami. W razie braku takiego porozumienia sąd orzeka o podziale majątku spadkowego, statusie spadkobiercy, udziale spadkowym, należnościach, długach oraz zobowiązaniach. Sąd może wydać orzeczenie dotyczące cofnięcia nadmiernych nieodpłatnych przysporzeń i zaliczenia do masy spadkowej poprzednio otrzymanych darowizn. Majątek spadkowy dzieli się w naturze, poprzez wydzielenie udziałów lub przyznanie określonego składnika majątku jednemu ze spadkobierców pod warunkiem zapłaty rekompensaty finansowej na rzecz pozostałych spadkobierców. Sąd może również zarządzić sprzedaż majątku za zgodą stron lub przez komornika sądowego w drodze licytacji publicznej. Sąd wydaje orzeczenie i rozstrzyga również w przedmiocie podziału kwot zdeponowanych przez jednego ze spadkobierców na rzecz pozostałych oraz kwot uzyskanych ze sprzedaży.
Zobacz art. 110 ustawy nr 36/1995 oraz art. 193 ust. 3 kodeksu postępowania cywilnego.
Po uzyskaniu zgody wszystkich spadkobierców notariusz może rozpocząć **likwidację zobowiązań spadkowych**, czyli odzyskiwanie należnych kwot, spłatę długów i zobowiązań, sprzedaż ruchomości/nieruchomości oraz wykonywanie zapisów pod tytułem szczególnym.
Na obowiązkowym etapie wstępnym notariusz sporządza **akt poświadczenia likwidacji spadku** zawierający wykaz majątku spadkowego (aktywa i pasywa), oznaczenie spadkobierców i przypadających im udziałów oraz zgodę spadkobierców co do sposobu likwidacji zobowiązań, ustanowienie likwidatora oraz termin zakończenia likwidacji.
Likwidator odzyskuje należności spadkowe, spłaca długi i określa wartość aktywów spadkowych. Likwidator przedstawia wyznaczonemu notariuszowi sprawozdanie zawierające wykaz czynności przeprowadzonych w celu odzyskania należnych kwot oraz opis sposobu uregulowania długów. Po zakończeniu likwidacji notariusz sporządza **akt poświadczenia dziedziczenia**, a wartość netto majątku uzyskanego w drodze likwidacji zalicza się do masy spadkowej.
Zobacz art. 121–134 ustawy nr 36/1995 oraz art. 1114 kodeksu cywilnego.
Po sporządzeniu aktu poświadczenia dziedziczenia, które następuje po zakończeniu likwidacji, przeprowadza się **dział spadku** między spadkobierców. Spadek może zostać podzielony dobrowolnie. Zaliczenie do masy spadkowej poprzednio otrzymanych darowizn oznacza, że na pozostającym przy życiu małżonku oraz zstępnych spadkodawcy, którzy są uprawnieni do dziedziczenia ustawowego, ciąży obowiązek polegający na doliczeniu do masy spadkowej wszelkich otrzymanych w postaci darowizny składników majątku, które nie są wyłączone z zaliczenia na schedę spadkową.

Spłata zobowiązań. Wyjątki od ustawowego podziału zobowiązań spadkowych

Spadkobiercy ogólni i spadkobiercy pod tytułem ogólnym muszą uczestniczyć w spłacie długów i zobowiązań spadkowych proporcjonalnie do swoich udziałów.

Prywatni wierzyciele spadkobierców i każda zainteresowana osoba mogą wystąpić z wnioskiem o dział spadku i skorzystać z przysługującego im prawa do obecności przy dobrowolnym dziale spadku lub do ingerencji w dział spadku. Wnioski wierzycieli są rejestrowane w krajowym notarialnym rejestrze wierzycieli będących osobami fizycznymi oraz sprzeciwów wobec działu spadku (RNNEC – Registrul naţional notarial de evidenţă a creditorilor persoanelor fizice şi a opoziţiilor la efectuarea partajului succesoral).

Spadkobiercy ogólnemu bądź spadkobiercy pod tytułem ogólnym, który zapłacił kwotę przewyższającą jego udział we wspólnym długu, przysługuje roszczenie wobec pozostałych spadkobierców, lecz wyłącznie w odniesieniu do części wspólnego długu odpowiadającej udziałowi spadkowemu każdego ze spadkobierców, nawet w przypadku wstąpienia spadkobiercy ogólnego w prawa wierzycieli.

Podział majątku wstępnych

Wstępni mogą rozdzielić swój majątek pomiędzy zstępnych w drodze darowizny lub testamentu. W przypadku gdy nie wszystkie składniki majątku spadkowego zostały uwzględnione, pozostałe składniki majątku rozdziela się zgodnie z przepisami prawa.

Zobacz art. 669–686 i art. 1143–1163 kodeksu cywilnego.

7 W jaki sposób i kiedy dany podmiot staje się spadkobiercą lub zapisobiercą?

Do dziedziczenia uprawniona jest osoba pozostająca przy życiu w chwili otwarcia spadku, posiadająca zdolność do przyjmowania nieodpłatnych przysporzeń, zdolna do dziedziczenia, która nie została uznana za niegodną ani wydziedziczona.

Osoba powołana do dziedziczenia może spadek przyjąć lub odrzucić. Spadkobierca testamentowy będący spadkobiercą ustawowym może skorzystać z jednego z tych tytułów dziedziczenia. W przypadku gdy, pomimo nienaruszenia rezerwy spadkowej, testament wskazuje, że spadkodawca zamierzał obniżyć udział należny spadkobiercy ustawowemu, wówczas taki spadkobierca może dziedziczyć wyłącznie na podstawie testamentu.

Zobacz art. 957–963, 987, 989, 993, 1074–1076, 1100 i 1102 kodeksu cywilnego.

8 Czy spadkobiercy odpowiadają za długi spadkowe, a jeżeli tak, na jakich warunkach?

Tak, zob. pkt 6.

9 Jakich dokumentów/informacji wymaga się zazwyczaj w celu zarejestrowania nieruchomości?

Do wniosku o rejestrację w rejestrze nieruchomości należy załączyć oryginał dokumentu lub odpis dokumentu poświadczony notarialnie, a w przypadku orzeczenia sądu – uwierzytelniony odpis z adnotacją „prawomocny”. Nieruchomość zostaje zarejestrowana w rejestrze nieruchomości, jeżeli dokument spełnia szereg wymogów formalnych: zawiera oznaczenie strony i nieruchomości; istnieje poświadczone tłumaczenie (w przypadku aktu notarialnego, dokument ten musi być sporządzony przez rumuńskiego notariusza); dołączono wypisy z rejestru nieruchomości; uiszczono opłaty itp. Pierwszej rejestracji nieruchomości w zintegrowanym systemie ewidencji i rejestru nieruchomości można również dokonać na podstawie aktu poświadczenia dziedziczenia i dokumentacji dotyczącej nieruchomości.

9.1 Czy wyznaczenie zarządcy jest obowiązkowe czy obowiązkowe na wniosek? Jeżeli jest to obowiązkowe lub obowiązkowe na wniosek, jakie czynności należy podjąć?

Powołanie dobrowolne

Spadkodawca może powołać jedną osobę lub większą liczbę osób jako wykonawców testamentu. Wykonawca testamentu zarządza spadkiem przez okres do dwóch lat po otwarciu spadku. Okres ten może zostać wydłużony postanowieniem sądu.

Ustanowienie obowiązkowe

Jeżeli dłużnik nie dożyje wyznaczenia komornika, nie można wszcząć egzekucji, a jeżeli dłużnik umrze po jej wszczęciu, egzekucji nie można kontynuować do chwili przyjęcia spadku lub ustanowienia kuratora spadku/specjalnego kuratora spadku. Jeżeli wierzyciel lub komornik dowiedzą się o śmierci dłużnika, są zobowiązani do zwrócenia się do izby notarialnej właściwej dla ostatniego miejsca zamieszkania spadkodawcy o dokonanie wpisu dotyczącego wszczęcia postępowania egzekucyjnego w specjalnym rejestrze i wydanie zaświadczenia. Zaświadczenie musi zawierać informację o tym, czy kwestia spadku została uregulowana, a jeżeli tak, musi ono zawierać wykaz spadkobierców oraz wzmiankę o tym, czy powołano kuratora na okres do chwili przyjęcia spadku.

Jeżeli istnieje ryzyko, że majątek zostanie sprzedany, utracony, zastąpiony lub zniszczony, notariusz dokonuje opieczętowania majątku lub oddaje go przechowawcy.

Do chwili przyjęcia spadku lub jeżeli spadkobierca jest nieznany, notariusz może ustanowić specjalnego kuratora spadku *w celu zapewnienia ochrony praw potencjalnego spadkobiercy*.

Zobacz art. 686 kodeksu postępowania cywilnego oraz art. 1117 ust. 3, art. 1136 i art. 1077–1085 kodeksu cywilnego.

9.2 Kto jest uprawniony do wykonania rozrządzenia na wypadek śmierci lub zarządzania masą spadkową osoby zmarłej?

Wykonawca testamentu, likwidator, spadkobierca ustawowy/spadkobierca testamentowy, ustanowiony przechowawca/kurator (zob. pkt 9.1).

Likwidator, który wykonuje swoje obowiązki pod nadzorem notariusza, może zostać powołany przez spadkodawcę, spadkobierców lub sąd.

Zobacz art. 124 ustawy nr 36/1995 oraz art. 1117 ust. 3 i art. 1136 kodeksu cywilnego.

9.3 Jakie uprawnienia przysługują zarządcy?

Zobacz pkt 9.1.

Wykonawca testamentu opieczętowuje majątek, sporządza spis inwentarza, występuje do sądu z wnioskiem o zatwierdzenie sprzedaży składników majątku, spłaca długi spadkowe oraz odzyskuje należności spadkowe.

Zobacz art. 1077–1085 kodeksu cywilnego oraz art. 103–134 ustawy nr 36/1995.

10 Jakie dokumenty zgodnie z prawem krajowym są zazwyczaj wydawane w toku i na koniec postępowania spadkowego, by poświadczyć status i prawa beneficjentów? Czy mają one szczególny skutek dowodowy?

Notariusz sporządza **wnioski** z uzasadnieniem, a po zakończeniu postępowania spadkowego wydaje prawomocne poświadczenie, na podstawie którego sporządza akt poświadczenia dziedziczenia.

Akt poświadczenia dziedziczenia określa tryb ustalenia zakresu praw oraz stanowi potwierdzenie zdolności spadkobiercy do dziedziczenia i praw własności.

Notariusz może wystawić **poświadczenie statusu spadkobiercy**, które zawiera informacje na temat liczby spadkobierców, ich statusu i zakresu praw, lecz nie zawiera informacji o spadku.

W przypadku braku spadkobierców spadek uznaje się za nieobjęty i **wystawia się zaświadczenie o nieobjęciu spadku**.

Notariusz może wznowić postępowanie w celu wydania prawomocnego poświadczenia notarialnego uzupełnionego o pominięte składniki majątku i sporządza **uzupełnienie aktu poświadczenia dziedziczenia.**

Osoba, które twierdzi, że poniosła szkodę, może złożyć do sądu wniosek o stwierdzenie nieważności aktu poświadczenia i ustalenie jej praw. **W przypadku stwierdzenia nieważności notariusz sporządza nowy akt poświadczenia dziedziczenia na podstawie orzeczenia sądu kończącego postępowanie w sprawie**.

Zainteresowane strony mogą również otrzymać sporządzony przez notariusza dokument urzędowy poświadczający polubowne rozstrzygnięcie sporu.

W takim przypadku wydaje się nowy akt poświadczenia dziedziczenia. Do chwili polubownego rozstrzygnięcia sporu w drodze aktu notarialnego lub do chwili stwierdzenia nieważności aktu poświadczenia dziedziczenia przez sąd nowe poświadczenie służy jako dowód statusu spadkobiercy ustawowego lub testamentowego oraz praw majątkowych spadkobierców przyjmujących składniki majątku spadkowego proporcjonalnie do udziału spadkobierców w spadku.
Spadkobierca ogólny/spadkobierca pod tytułem ogólnym może w dowolnej chwili wystąpić o uznanie statusu spadkobiercy względem każdej osoby, która znajduje się nienależnie w posiadaniu składników majątku spadkowego, wszczynając **postępowanie o uznanie praw do spadku**.
W toku spornego postępowania spadkowego sąd wydaje nakazy, postanowienia i wyroki. Orzeczenie o dziale spadku ma charakter konstytutywny i po uprawomocnieniu się stanowi tytuł wykonawczy.
Zobacz art. 1130–1134 i art. 1635–1639 kodeksu cywilnego oraz art. 113–120 i nast. ustawy nr 36/1995.

Ta strona jest częścią portalu Twoja Europa.
Państwa opinia na temat przydatności przedstawionych informacji jest dla nas ważna.

This webpage is part of an EU quality network

Ostatnia aktualizacja: 06/09/2021
Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.
Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.